

คู่มือ
ผลประโยชน์
ทับซ้อน

Conflict
of Interest

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.)
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.)
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

คู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

โดย ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.)

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พิมพ์ครั้งที่ ๑

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามพิมพ์จำหน่ายและห้ามคัดลอกหรือตัดตอนไปเผยแพร่ทางสื่อทุกชนิด

โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เขียน

ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดจาก www.stopcorruption.moph.go.th

ดำเนินการพิมพ์โดย

หจก.คอมพ์-อาร์ต เลขที่ ๕๑๓/๑๑๔ ซอยเจริญสนิทวงศ์ ๓๗ ถนนเจริญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๑๒ ๗๓๓๖-๗ โทรสาร ๐ ๒๔๑๒ ๕๙๗๕

คำนำ

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ให้ความสำคัญและผลักดันให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นวาระแห่งชาติ ได้แถลงนโยบาย ๑๑ ด้าน รวมถึงประเด็นการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในทุกระดับ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ มีมติให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment-ITA) ครอบคลุมประเด็นการประเมิน ๕ ด้าน อันรวมถึงการต่อต้านการทุจริตในองค์กร โดยสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนผ่านกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการให้ความรู้ตามคู่มือประมวลจริยธรรมเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนแก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานด้วย

กระทรวงสาธารณสุข กำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๓ ปี. ๑ ค. คือ การปลูกจิตสำนึก การป้องกัน การปราบปราม และการสร้างเครือข่าย มุ่งเน้นการป้องกันการทุจริตผ่านกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและช่วยฟื้นฟูส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตเชิงบวกในภาครัฐให้แก่ระบบราชการไทย **ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข (ศปท.) จัดทำคู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙** ที่ใช้วิธีคิดอย่างง่าย โดยใช้แนวคิดวิทยาศาสตร์ เปรียบเทียบวิธีคิดในระบบฐานสิบและฐานสอง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการปรับฐานความคิด (Mind Set) ในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างง่าย สามารถรับรู้ เข้าใจ และหยุด

พฤติกรรมที่เป็นเรื่องทับซ้อน โดยได้รับเกียรติจากนายอุทิศ บัวศรี ผู้ช่วยเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่ปรึกษาในการจัดทำคู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.) หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จะร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นสังคมสุจริตต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.)
พฤษภาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

คำนำ	๒
เกริ่นนำ	๕
บทที่ ๑ กระบวนการทางความคิด (Mind Set)	๗
บทที่ ๒ หลักการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน	๒๓
บทที่ ๓ การขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข	๓๗
บทที่ ๔ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน	๔๙
ภาคผนวก	๕๓
บรรณานุกรม	๕๔

เกริ่นนำ

การมีผลประโยชน์ทับซ้อน ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชันประเภทหนึ่ง เพราะเป็นการแสวงหา ประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมาย หรือจริยธรรม ด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปแทรกแซง การใช้ดุลยพินิจในกระบวนการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จนทำให้เกิดการละทิ้งคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ชาติความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และความเป็นธรรม ส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวม และทำให้ผลประโยชน์หลักขององค์กร หน่วยงาน สถาบัน และสังคมต้องสูญหายไป โดยผลประโยชน์สูญหายไปอาจอยู่ในรูปของผลประโยชน์ทางการเงิน คุณภาพการให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคม รวมถึงคุณค่าอื่น ๆ ตลอดจนจนโอกาสในอนาคตตั้งแต่ระดับองค์กรจนถึงระดับสังคม ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้ประกอบการ เพื่อแลกเปลี่ยนกับการอนุมัติการออกใบอนุญาตประกอบกิจการใด ๆ หรือแลกเปลี่ยนกับการละเว้นการยกเว้น หรือการจัดการประมุขทรัพย์สินของรัฐเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพวกพ้อง ฯลฯ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางผู้ที่จงใจกระทำความผิด ยังพบผู้กระทำความผิดโดยไม่เจตนา หรือไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวอีกเป็นจำนวนมาก จนนำไปสู่การถูกกล่าวหา ร้องเรียนเรื่องทุจริตหรือถูกลงโทษทางอาญา ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interest : COI) เป็นประเด็นปัญหาทางการบริหารภาครัฐในปัจจุบันที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในระดับที่รุนแรงขึ้น ยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาลและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนได้มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ โดยประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มาตรา ๒๗๙ กำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย

ดังนั้น บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนทุกตำแหน่งจึงมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ มีความเป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ ประการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

บทที่ ๑

กระบวนการทางความคิด (Mind Set)

คู่มือ
ผลประโยชน์
ทับซ้อน
Conflict
of Interest

การปรับกระบวนการทางความคิด
(Mind Set)
การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน
และประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ทับซ้อน
(Conflict of Interest)

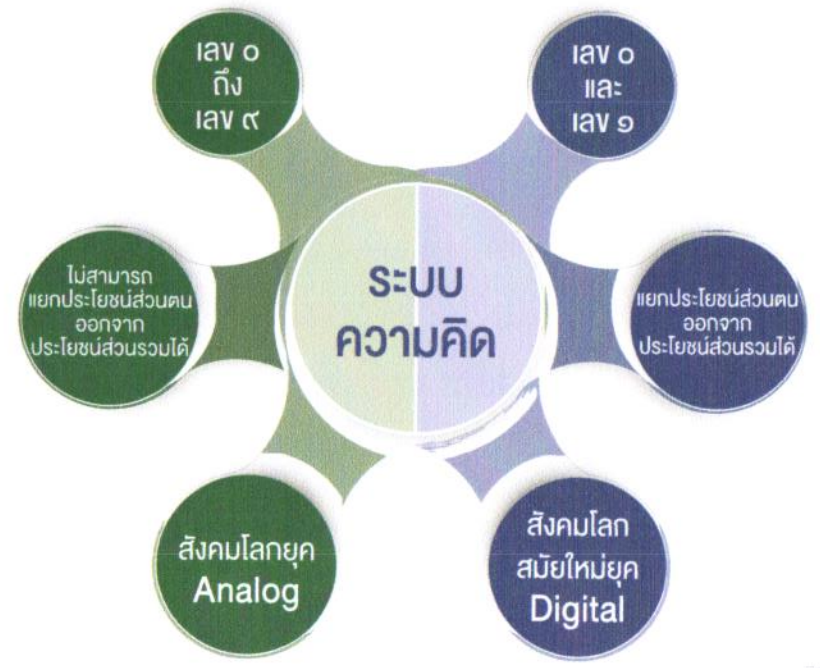

กระบวนการทางความคิด (Mind Set)
ระบบความคิดในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน

เรามาคิดแบบระบบเลขกันเถอะ

คิดแบบฐาน ๑๐ (Analog)
ระดับของผิด ถึงถูก
ผิด ๐...๑...๒...๓...๔...๕...
๖...๗...๘...๙ ถูก

คิดแบบฐาน ๒ (Digital)
คิดแยกแยะ ถูก-ผิด
๐ เท่ากับ ไม่ใช่ / ผิด
๑ เท่ากับ ใช่/ถูก

Analog

Digital

ระบบคิด
ฐาน ๑๐

ระบบคิด
ฐาน ๒

ใช้น้ำปะปาหลวง
ล้างรถส่วนตัว

นำรถยนต์หลวง
มาใช้ในธุระส่วนตัว

นำอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัว
มาชาร์ตที่ทำงาน

นำวัสดุครุภัณฑ์หลวง
ไปใช้ส่วนตัว

ใช้โทรศัพท์หลวง
ในเรื่องส่วนตัว

รับของขวัญจาก
ผู้มาติดต่อราชการ

ไม่ใช้น้ำปะปาหลวง
ล้างรถส่วนตัว

ไม่นำรถยนต์หลวง
มาใช้ในธุระส่วนตัว

ไม่นำอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัว
มาชาร์ตที่ทำงาน

ไม่นำวัสดุครุภัณฑ์หลวง
ไปใช้ส่วนตัว

ไม่ใช้โทรศัพท์หลวง
ในเรื่องส่วนตัว

ไม่รับของขวัญจาก
ผู้มาติดต่อราชการ

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบดิจิทัล (Digital)

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกออกอย่างชัดเจนว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้ สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม ไม่นำมาปะปนกัน ไม่นำสิ่งของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่เบียดบังราชการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมหรือของหน่วยงานเหนือกว่าประโยชน์ของตัวเอง ไม่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมจะต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog)

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยังมีระบบการคิดที่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันไปหมด แยกแยะไม่ออกว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม นำสิ่งของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เบียดบังราชการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเหนือกว่าประโยชน์ของส่วนรวมหรือของหน่วยงาน จะคอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการเพื่อตนเอง เครือญาติ หรือพวกพ้อง กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมจะต้องยึดประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก

กรณีตัวอย่างระบบรักษาสิทธิที่เกี่ยวเนื่องกับประโยชน์ส่วนตน

จำคุก ๒ ปี ๖ เดือน “นาย กอ” ขวนใช้รถหลวงงานแต่งงานลูกสาว

ศาลอาญาพิพากษาจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท กรณีนายกอ นำรถหลวงอุปกรณไปใช้ในงานแต่งงานลูกสาวสุดหรูทั้งที่บ้าน ที่โรงแรม โดยศาลยังปรับนำรถหลวง ๒ ปีครึ่ง ปรับหนึ่งหมื่นบาท โดยโทษจำคุกให้รอลงอาญา ๒ ปี

ศาลอาญารัชดาอ่านคำพิพากษาในคดีที่อัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายกอ ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ และ ๑๕๗

จากกรณีเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งคนต... ได้ใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริตด้วยการสั่งให้เจ้าหน้าที่นำแก๊อ ๑๐๐ ตัว พร้อมผ้าปลอกคอกมแก๊อ เครื่องถ่ายวีดีโอ ๒ เครื่อง เครื่องเล่นวีดีโอ กล้องถ่ายรูป และผ้าเต็นท์หลายผืน เพื่อนำไปใช้ในงานวิวาห์บุตรสาวจำเลยที่บ้านพักส่วนตัวรวมทั้งรถยนต์ รถตู้ส่วนกลางอีก ๔ คัน เพื่อใช้

รับส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมพิธี และขนย้ายอุปกรณทั้งที่บ้านพักและงานฉลองมงคลสมรสที่โรงแรม ซึ่งล้วนเป็นทรัพย์สินของทางราชการ

การกระทำของจำเลย นับเป็นการใช้อำนาจโดยทุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ ต่อมาเดือนกันยายน ๒๕๕๖ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดวินัยและอาญากับจำเลย โจทก์จึงขอให้ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยตามความผิดด้วยครั้งแรกจำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาให้การรับสารภาพไม่ต่อสู้คดี

ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์แล้ว เห็นว่าการกระทำของจำเลยเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ตามฟ้อง จึงพิพากษาให้จำคุก ๕ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดีลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยไว้ ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท

อย่างไรก็ดี จำเลยได้สำนึกผิดและขอใช้ค่าเสียหายคืนให้แก่รัฐทันที ประกอบกับเป็นแพทย์ทำคุณประโยชน์ต่อสังคม และไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน ศาลจึงเห็นควรให้รอลงอาญา

๑๒

ตัวอย่างคดีแบบระบบฐานลิขสิทธิ์งานปลั๊กกระถวงลายารณลพ

ตอน “คนหลวงใช้เงินหลวง”

นางวันดี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน และเป็นเจ้าหน้าที่การเงินรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี และมีอำนาจลงนามในใบถอนเงินร่วมกับเจ้าหน้าที่รายอื่น **นางวันดีได้ถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของสถานอนามัย นำไปใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัว จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท** ต่อมาได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนให้กับทางราชการแล้ว และพบว่ามีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีเอกสาร หลักฐานประกอบการจ่ายจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นางวันดีให้การรับสารภาพว่าตนได้จัดทำเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินเท็จขึ้นมาใหม่เพื่อให้มีจำนวนเงินคงเหลืออยู่จริงตรงตามรายงานงบเดือนส่งให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ เพื่อประกอบการจัดทำบัญชีเกณฑ์คงค้าง

พฤติการณ์ของนางวันดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๔๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ยักยอกยา”

นายยา ตำแหน่งเภสัชกรปฏิบัติการ ได้ยักยอกยาแก้หวัดสูตรผสมชูโดอิฟริดริน ที่ตนดำเนินการสั่งซื้อจากบริษัทฯ ของเอกชน รวมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ เม็ด โดยยาดังกล่าวจำนวน ๕๐,๐๐๐ เม็ด ได้มีการสั่งซื้อในนามของโรงพยาบาลและนำเข้าคลังยาของโรงพยาบาลตามระบบ ส่วนอีกจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ เม็ดนั้น ได้สั่งซื้อในนามของโรงพยาบาลแต่นายยาเข้าร้าน และจ่ายเงินเอง โดยการสั่งซื้อในส่วนนี้นายยาได้ทำการปลอมลายมือชื่อของผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการสั่งซื้อยา และได้นำยาดังกล่าวไปขายให้แก่บุคคลภายนอก

๑๓

พฤติกรรมของนายยาดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ตอน “โกงพระและโกงหลวง”

นางสาวกรรมสนอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ มีหน้าที่รับ-จ่ายเงินสดประจำวัน และจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ป่วย และออกใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิต่างๆ ของโรงพยาบาล นางสาวกรรมสนองได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้มารับบริการตามเอกสารเวชระเบียนและตามใบเสร็จรับเงิน (ต้นฉบับ) จำนวน ๔ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๘,๔๐๐ บาท แต่เขียนสำเนาใบเสร็จรับเงินมีจำนวนเงินน้อยกว่าต้นฉบับ และนำเงินส่งให้กับโรงพยาบาลเป็นเงิน ๔,๔๐๐ บาท และได้นำเงินส่วนต่างไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวรวมจำนวน ๔,๐๐๐ บาท เหตุที่ตรวจสอบพบการทุจริตดังกล่าว เพราะว่ามีพระภิกษุรูปหนึ่งได้นำใบเสร็จขอรับเงินค่าเลนส์ตาเทียมมาติดต่อเพื่อจะขอเงินคืน จำนวน ๔,๐๐๐ บาท เนื่องจากไม่ได้เปลี่ยนเลนส์ตา เมื่อตรวจสอบก็พบว่าสำเนาคูฉบับของใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าว ระบุจำนวนเงินเพียง ๒,๐๐๐ บาท และเมื่อตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังเทียบกับรายการค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารเวชระเบียนคนไข้ในกับสำเนาใบเสร็จรับเงินแล้วพบว่าจำนวนเงินไม่ตรงกันอีก ๓ ฉบับ

พฤติกรรมของนางสาวกรรมสนองดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จังหวัด ได้มีคำสั่งลงโทษไล่นางกรรมสนอง ออกจากราชการ

ตอน “ดูงานด้วย รัับปริญญาด้วย”

นางแดง เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำโครงการศึกษาดูงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เป็นเวลา ๗ วัน โดยคณะเจ้าหน้าที่ที่ไปศึกษาดูงานประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งได้เบิกจ่ายเงินราชการเป็นค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และอื่นๆ รวมประมาณสองแสนบาทเศษ ในระหว่างการเดินทางไปราชการเพื่อศึกษาดูงานในครั้งนี้ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่ไปศึกษาดูงานนั้นล้วนเป็นผู้จัดการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งซึ่งมาเปิดสอนที่ในตัวจังหวัด และทั้งหมดก็ได้ไปซื้อบัตรและรับปริญญาที่มหาวิทยาลัยดังกล่าวจริง ตามกำหนดการที่มหาวิทยาลัยได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนหน้าที่จะมีการจัดทำโครงการศึกษาดูงานดังกล่าว ส่วนวันที่ไม่ได้มีการซื้อและรับปริญญา ก็ปรากฏว่าคณะเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้ไปศึกษาดูงานจริง รวม ๕ แห่ง โดยศึกษาดูงานในจังหวัด ก. (ที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่) จำนวน ๔ แห่ง คือ ที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ๑ แห่ง ที่มหาวิทยาลัยของรัฐ ๑ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๒ แห่ง และไปที่จังหวัด ข. ซึ่งอยู่ติดกับจังหวัด ก. ได้ไปศึกษาดูงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง ทั้งนี้ในการไปศึกษาดูงานแต่ละแห่งได้มีการมอบของที่ระลึกให้กับหน่วยงานและที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ค. ปรากฏว่าได้มีการลงนามไว้ในสมุดเยี่ยมด้วย ต่อมาภายหลังได้มีการคืนเงินที่เบิกจ่ายให้กับทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมของนางแดงดังกล่าว เป็นการกระทำวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนหรือผู้อื่นตามมาตรา ๘๓ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน

ตอน “เก็บกลับบ้าน”

นางเก็บ ตำแหน่งโภชนากร ๕ มีหน้าที่ดูแลอาหารผู้ป่วย กำหนดเมนูอาหาร สั่งซื้อตามเมนูรายวัน และถือกุญแจสต็อกอาหาร นางเก็บ ได้ขึ้นเวรปฏิบัติงานติดต่อกัน ๔ วัน เพียงคนเดียว โดยในวันสุดท้าย คือ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เวลาประมาณ ๑๘.๓๐ น. ยามของโรงพยาบาลได้พบเห็นนางสาวหน้อย ลูกจ้างชั่วคราว ลูกน้องของนางเก็บ ขนกล่องกระดาษภายในบรรจุโครงไก่ ออกไก่ และขนกระเป๋าสีดำภายในบรรจุไข่ไก่ จำนวน ๓๐ ฟอง และนมสด UHT จำนวน ๑๒ กล่อง นำออกมาจากโรงครัว ยามจึงได้ขอตรวจค้นและพบสิ่งของดังกล่าวและถ่ายรูปเก็บไว้เป็นหลักฐาน นางเก็บ อ้างว่าของทั้งหมดเป็นของส่วนตัวที่ซื้อจากร้านค้า ยามจึงยอมให้นางเก็บนำของทั้งหมดออกไป หลังจากนั้นนางเก็บได้ติดต่อร้านค้าที่ประมูลอาหารได้ในโรงพยาบาล ขอให้ร้านออกใบเสร็จรับเงินให้โดยระบุรายการ ๓ รายการ คือ โครงไก่ ๑๐ กิโลกรัม ไข่ไก่ ๓๐ ฟอง นมพร้อมมันเนย ๑ โหล เจ้าของร้านค้าได้ออกใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ นำไปให้ในตอนเช้า ต่อมาในตอนเย็นนางเก็บได้โทรศัพท์ติดต่อเจ้าของร้านค้า ขอให้ออกใบเสร็จย้อนหลังเป็นวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แต่เจ้าของร้านค้าได้ปฏิเสธ นางเก็บอ้างว่า “ในตอนเช้าเวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น. ตนได้ขับรถยนต์ของตนไปจอดที่ตลาด ได้ซื้อโครงไก่ ๑๐ กิโลกรัม จากร้านค้า ๓ ร้าน โดยนำโครงไก่ ๓ กิโลกรัม ๒ ถุง และ ๔ กิโลกรัม ๑ ถุง และซื้อไข่ไก่ ๓๐ ฟอง นม UHT โฟมอสต์ ๑ โหล ได้นำมาใส่รถยนต์ของตน และขับรถยนต์กลับมาที่โรงพยาบาลเวลาประมาณ ๐๙.๓๐ น. จากนั้นได้นำโครงไก่เก็บไว้ในตู้เย็นของฝ่ายโภชนากร ส่วนนม และไข่ไก่นำเก็บไว้ในห้องทำงาน โดยขนของขึ้นไป ๒ เที่ยว ในตอนเย็นเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. ได้นำโครงไก่ทั้ง ๓ ถุงออกจากตู้เย็น นำมาวางซ้อนกันลงในถุงดำ และนำถุงดำใส่ลงในลังกระดาษน้ำส้ม อสร. ซึ่งเป็นลังเปล่าและใส่รถเข็น ส่วนไข่ไก่และนมอยู่ในกระเป๋าสะพายสีดำอยู่แล้ว” จากการสอบสวนเห็นว่ากรณำโครงไก่ ๑๐ กิโลกรัมไปเก็บไว้ในตู้เย็นของฝ่ายโภชนากร ก็เป็นการสมควรเนื่องจากเกรงว่าโครงไก่มีกลิ่นเหม็นกว่าจะนำกลับบ้าน สำหรับไข่ไก่และนม UHT โฟมอสต์ เหตุใดจะต้องนำไปไว้ในห้องทำงานสามารถเก็บไว้ในรถยนต์ได้ซึ่งรถยนต์ก็จอดในโรงรถ ไม่ถูกแดด อันจะเหตุให้ไข่ไก่

และนมเสียง่าย ซึ่งเป็นเหตุผลไม่เพียงพอ และนางเก็บ ได้นำใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ของร้านค้าดังกล่าวมาอ้างว่าตนได้ซื้อโครงไก่ ไข่ไก่ และนมจากร้านค้า หากนางเก็บซื้อของจากตลาด เหตุใดต้องไปขอใบเสร็จรับเงินจากร้านค้า ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นอกจากนี้ นางเก็บได้ถือกุญแจสต็อกอาหารเพียงผู้เดียว และไม่มีการตรวจสอบอาหารแห่งประจำวัน อีกทั้งได้อยู่เวรวันหยุดราชการต่อเนื่องกัน ๔ วัน แต่เพียงผู้เดียว ในการปฏิบัติงานมีช่องทางในการนำอาหารสดและอาหารแห้งออกนอกโรงพยาบาลได้ และนางเก็บจะนำกระเป๋าสีดำใบใหญ่ถือมาทำงานทุกวัน มีโอกาสที่จะนำสิ่งของต่างๆ ของโรงพยาบาลนำกลับไปได้ และยามรายงานว่าพบเห็นนางเก็บมักขนกล่องกระดาษใส่ของพร้อมกระเป๋าสีดำใส่ของออกจากโรงครัวในตอนเย็นหลังเลิกงานประมาณ ๑๘.๐๐ น. บ่อยครั้ง และในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ ได้มีการซื้อโครงไก่ ออกไก่ และไข่ไก่ เช่นเดียวกัน แต่สำหรับนม UHT โฟมอสต์ ได้มีการซื้อไว้ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นยี่ห้อและขนาดเหมือนกัน ส่วนนางสาวหน้อยนั้น นางเก็บมักจะเรียกมาช่วยขนของ รวมทั้งในวันเกิดเหตุนางเก็บก็ได้ให้ช่วยเข็นรถเข็นซึ่งมีลังกระดาษบรรจุโครงไก่ ออกไก่ รวมทั้งช่วยถือกระเป๋าสีดำภายในบรรจุไข่ไก่นำออกมา จากการสอบสวนจึงน่าจะเชื่อได้ว่าโครงไก่ ออกไก่ ไข่ไก่จำนวน ๓๐ ฟอง และนมสด UHT จำนวน ๑๒ กล่อง ที่นางเก็บ นำไปเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ นั้น เป็นของโรงพยาบาลที่จัดซื้อไว้เพื่อประกอบอาหารสำหรับผู้ป่วยของโรงพยาบาล

พฤติกรรมของนางเก็บดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตน ตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น

ตอน “ถอนเพลิน”

นางแก่นจันทร์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขชำนาญงาน มีหน้าที่รับผิดชอบงานการเงินของสถานีอนามัย โดยมีหน้าที่จัดทำเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ค่าสาธารณูปโภค ค่าจัดซื้อจัดจ้างของสถานีอนามัย นางแก่นจันทร์

ได้ถอนเงินของสถานีนามัยจากบัญชีธนาคารหลายครั้งโดยไม่มีเอกสารการอนุมัติ และหลักฐานการจ่ายในงานราชการ รวมเป็นเงิน ๕๑๘,๐๐๐ บาท

พฤติกรรมของนางแก่นจันทร์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ฝากพิเศษ”

นายสมหวัง ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ มีหน้าที่ตรวจรักษาผู้ป่วย ผ่าตัด และหัตถการทางสูติรีเวชทั้งหมด นายสมหวังได้ทำการรับฝากครรภ์พิเศษในโรงพยาบาลของทางราชการ **หลังจากที่ทำคลอดเสร็จแล้ว ผู้ป่วย หรือญาติผู้ป่วยจะนำเงินใส่ซองมาให้กับนายสมหวัง เป็นค่าฝากพิเศษและทำคลอด รายละ ๓,๐๐๐ บาท** ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้น จากการสอบสวนนายสมหวังให้การรับว่าตนได้กระทำการดังกล่าวจริง และได้รับเงินค่าฝากครรภ์พิเศษดังกล่าว และมีบางรายเมื่อทำคลอดเสร็จแล้วก็เจียบเจยมียอมจ่ายเงินให้ (เบี้ยว)

พฤติกรรมของนายสมหวังดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากนายสมหวัง ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อนและปฏิบัติหน้าที่มาด้วยดีโดยตลอด จึงงดโทษให้ และให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

ตอน “ของหมอดีกว่า”

นางสาวอิมเมม ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน มีหน้าที่รักษาพยาบาลทางด้านทันตกรรม **ได้นำชุดไหมขัดฟัน น้ำยาบ้วนปาก และยาสีฟันแอมเวย์ของตนเอง มาจำหน่ายให้กับผู้มารับบริการทันตกรรม ที่บนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในราคาชุดละ ๕๐๐ โดยอ้างว่าเป็นเวชภัณฑ์ที่ไม่มีจำหน่ายในโรงพยาบาล**

ส่งเสริมสุขภาพตำบล และไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ และต่อมาได้มีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้น

พฤติกรรมของนางสาวอิมเมมดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน (หมายเหตุเรื่องการนำยาหรือเวชภัณฑ์ส่วนตัวมาให้บริการบนหน่วยบริการหรือบ้านพักของทางราชการแล้วเก็บเงินเป็นประโยชน์ส่วนตัวนั้น อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษให้ลงโทษตัดเงินเดือน เป็นอย่างต่ำ)

ตอน “คนหลวง กับรถยนต์หลวง”

นายสรชัย ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้เบียดบังทรัพย์สินของทางราชการ **นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยนำบิลน้ำมันของโรงพยาบาล ไปเขียนเติมน้ำมันใส่รถยนต์ส่วนตัวยี่ห้อฮอวอว์ และรถจักรยานยนต์เชอโรกี แล้วเบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันจากเงินบำรุงของโรงพยาบาลเป็นระยะเวลา ๓ ปี รวมจำนวน ๒๓๒ ครั้ง เป็นเงินรวม ๒๙๐,๐๐๐ บาท** ทั้งนี้นายสรชัยก็นำรถยนต์ราชการไปใช้ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการอีกด้วย

พฤติกรรมของนายสรชัยดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “เป็นคนหลวงก็ต้องใช้ของหลวง”

นายดวงดี ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ) ถูกร้องเรียนว่า นอกจากนำรถยนต์ราชการซึ่งตามระเบียบถือว่าเป็นรถยนต์ส่วนกลางไปใช้ในงานราชการ เช่น ใช้เดินทางไปประชุม หรือออกตรวจราชการท้องที่แล้วยังได้นำรถราชการไปใช้ในทางส่วนตัวด้วย เช่น ใช้รับส่งภรรยาและลูก เทียวพักผ่อน

ขายทะเลกับครอบครัว ใช้ไปงานสังคัมต่างๆ ใช้ไปเรียนปริญญาโท ใช้พาภรรยา และบุตรไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าในตัวจังหวัด และใช้ชนไขเพื่อให้ภรรยานำไปขายที่ตลาดนัดเป็นประจำ และการใช้รถราชการในเรื่องส่วนตัวก็เคยเกิดอุบัติเหตุ และใช้เงินของทางราชการทำการซ่อมแซม นายดวงดีได้ให้การปฏิเสธ และอ้างว่าที่อื่นเขาก็ทำแบบนี้กันทั้งนั้นไม่เห็นเป็นอะไร สงสัยมีคนกลั่นแกล้งตน เนื่องจากตนเป็นคนหนึ่งที่สมัครเข้าคัดเลือกเพื่อเลื่อนเป็นสาธารณสุขอำเภอเมือง (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ) ที่กำลังว่างอยู่ เรื่องนี้เมื่อสอบสวนแล้วก็ปรากฏว่าเรื่องที่ร้องเรียนดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ นอกจากนี้ยังพบว่า นายดวงดีได้นำรถยนต์ราชการไปเก็บไว้ที่บ้านพักส่วนตัวทุกวัน โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถูกต้องตามระเบียบเกี่ยวกับรถราชการ และในการใช้รถนั้นก็ไม่มีใบขออนุญาตการใช้รถราชการ และไม่มีการบันทึกเลขไมล์ของรถตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และระเบียบของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับรถและการใช้รถราชการ

พฤติการณ์ของนายดวงดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่นตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๓ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

ตอน “อย่าเถียง มันเป็นรถหลวงแล้ว”

นายบุญมี ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้รับมอบรถยนต์จากบริษัทเอกชนซึ่งบริจาคให้เพื่อใช้ในงานราชการเมื่อวันเปิดป้ายโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หลังจากนั้น นายบุญมีได้ใช้รถยนต์คันดังกล่าว ทั้งในเรื่องส่วนตัวและงานราชการ โดยเป็นผู้ใช้และดูแลรักษารถเพียงคนเดียวในวันหยุดราชการ นายบุญมีได้นำรถยนต์ดังกล่าวไปเก็บไว้ที่บ้านพักส่วนตัวโดยไม่ได้ขออนุญาตให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ นอกจากนี้ นายบุญมียังแกะตรา

และข้อความที่ระบุว่าเป็นรถของทางราชการที่ผู้บริจาคจัดทำมาให้นั้นออก นายบุญมีอ้างว่าตนไม่มีความผิด รถนั้นไม่ใช่รถของทางราชการ เพราะจากหลักฐานสมุดคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ ทางผู้บริจาคยังไม่ได้โอนทะเบียนให้เป็นของทางราชการ และตั้งแต่ได้รับบริจาคมาเป็นเวลา ๘ เดือน ก็ยังไม่ได้เบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงหรือค่าซ่อมแซมจากเงินของทางราชการ เรื่องนี้เป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะตามกฎหมายเมื่อมีการบริจาคก็ถือว่าเป็นทรัพย์สินของทางราชการแล้ว

พฤติการณ์ของนายบุญมีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของทางราชการ และฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๓ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

ตอน “อบ..ลม”

นายทองดี ข้าราชการ ได้ยืมเงินราชการและลงชื่อในโครงการอบรมโดยเป็นผู้เสนอโครงการอบรมทางด้านสุขภาพ รวมจำนวน ๒ วัน นายทองดีได้จัดทำเอกสารหลักฐานขออนุมัติเบิกจ่ายเงินตามโครงการอบรมส่งให้กับฝ่ายการเงินเพื่อหักล้างเงินยืมสำหรับเป็นค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม เป็นเงินจำนวน ๑๐,๖๐๐ บาท โดยลายมือชื่อของผู้เข้ารับการอบรมในเอกสารประกอบการหักล้างเงินยืมนั้น มิใช่เป็นลายมือชื่อที่แท้จริงของผู้เข้ารับการอบรมแต่เป็นลายมือชื่อปลอม และมีได้มีการจัดอบรมตามโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายทองดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “อบจนถูกออก”

นายทองเต็ม ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการอบรมนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันโรค นายทองเต็มได้จัดทำใบสำคัญรับเงินแล้ว ให้ผู้รับจ้างลงชื่อรับเงินเป็นค่าจ้างทำอาหารให้กับผู้เข้าอบรม เป็นเงินรวม ๓๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นค่าอาหารรายหัวๆ ละ ๑๕๐ บาท แต่ความจริงจ่ายค่าจ้างให้เพียงหัวละ ๕๐ บาท นอกจากนี้ ยังได้จัดทำใบสำคัญรับเงินค่าสมนาคุณวิทยากร รวมเป็นเงิน ๑๔,๐๐๐ บาท ให้วิทยากรที่มาบรรยายลงชื่อเป็นผู้รับเงิน แต่ความจริงไม่ได้มีการจ่ายเงินให้กับวิทยากรแต่อย่างใด ทั้งนี้ ใบสำคัญรับเงินทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว นายทองเต็มได้ลงนามเป็นผู้จ่ายเงิน แล้วนำไปขออนุมัติเบิกจ่ายเงินกับทางราชการ

พฤติกรรมของนายทองเต็มดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

บทที่ ๒

หลักการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

คู่มือ
ผลประโยชน์
ทับซ้อน
Conflict
of Interest

หลักการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. ปกป้องประโยชน์สาธารณะ

การปฏิบัติหน้าที่ไม่ให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตัวมาแทรกซ้อน รวมถึงความเห็นและทัศนคติส่วนบุคคล มีความเป็นกลาง ไม่มีอคติ ลำเอียง

๒. สนับสนุนความโปร่งใสและความพร้อมรับผิด

เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ หรือการเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตัว หรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่

๓. ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง

การปฏิบัติตนที่ยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ในการหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนโดยเฉพาะผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่าง

๔. สร้างวัฒนธรรมองค์กร

สร้างสภาพแวดล้อมสนับสนุนการหลีกเลี่ยงประโยชน์ทับซ้อน และสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์

จุดเสี่ยงของผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชน
๒. การทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง
๓. การตรวจตราเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานของการทำงานหรืออุปกรณ์
๔. การอนุมัติ / อนุญาต การออกใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ
๕. การกระจายงบประมาณ
๖. การปรับการลงโทษ
๗. การให้เงินหรือสิ่งของช่วยเหลือผู้เดือดร้อน การตัดสินข้อพิพาท
๘. การรับของขวัญของกำนัลจากผู้ที่มาติดต่ออันเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่

แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

การให้-การรับของขวัญ และผลประโยชน์

หลักการและแนวคิดนี้สามารถประยุกต์ใช้ประกอบการดำเนินการตามนโยบายการให้และรับของขวัญและผลประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐในประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

เจตนาภน

เนื่องจากความเชื่อถือว่าความไว้วางใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะต้องตัดสินใจและกระทำหน้าที่โดยยึดผลประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก ปราศจากผลประโยชน์ส่วนบุคคล หากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐคนใดรับของขวัญและผลประโยชน์ที่ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำหน้าที่ ถือว่าเป็นการประพฤติมิชอบ ย่อมทำลายความเชื่อถือว่าไว้วางใจของประชาชน กระทบต่อความถูกต้องชอบธรรมที่องค์กรภาครัฐยึดถือในการบริหารราชการ รวมทั้งกระทบต่อกระบวนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และที่สำคัญคือ หลักเกณฑ์ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดไม่ได้ เว้นแต่โดยธรรมจรรยาเท่านั้น ซึ่งก็หมายถึงตามปกติ ธรรมเนียมประเพณี เช่น วันเกิด วันปีใหม่ และต้องอยู่ในเงื่อนไขว่าจะรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติพี่น้องตามฐานานุกรม แต่ถ้าเป็นบุคคลอื่นไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

อะไรคือของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่ใช้ไขความหมายนี้

• ของขวัญและประโยชน์อื่นใด หมายถึง สิ่งใดๆ หรือบริการใดๆ (เงิน ทรัพย์สิน สิ่งของ บริการหรืออื่นๆ ที่มีมูลค่า) ที่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้และ / หรือได้รับ ที่นอกเหนือจากเงินเดือน รายได้ และผลประโยชน์จากการจ้างงานในราชการปกติ

โดยธรรมชาติ

โดยปกติ
ตามธรรมเนียม / ประเพณี / วัฒนธรรม
ตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

- ของขวัญและประโยชน์อื่นใด สามารถตีค่าตีราคาเป็นเงิน หรืออาจไม่สามารถตีค่าตีราคาได้
- ของขวัญที่สามารถคิดราคาได้ (Tangible gifts) หมายถึง สินค้าบริโภค ความบันเทิง การต้อนรับให้ที่พัก การเดินทาง อุปกรณ์เครื่องใช้ เช่น ตัวอย่างสินค้า บัตรของขวัญ เครื่องใช้ส่วนตัว บัตรกำนัล บัตรลดราคาสินค้าหรือบริการ และเงิน เป็นต้น
- ของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่คิดเป็นราคาไม่ได้ (Intangible Gifts and Benefits) หมายถึง สิ่งใดๆ หรือบริการใดๆ ที่ไม่สามารถคิดเป็นราคาที่จะซื้อขายได้ อาทิเช่น การให้บริการส่วนตัว การปฏิบัติด้วยความชอบส่วนตัว การเข้าถึงประโยชน์ หรือการสัญญาว่าจะให้หรือการสัญญาว่าจะได้รับประโยชน์มากกว่าคนอื่นฯ

ข้อเสนองานในการพิจารณาเกี่ยวกับการให้-รับของขวัญและหรือผลประโยชน์อื่นใด

เราจะจัดการอย่างไร?

ข้อคำถามที่ใช้ในการตัดสินใจว่าจะรับ หรือไม่รับของขวัญและ/หรือผลประโยชน์ มี ๓ คำถาม คือ

๑. เราควรรับหรือไม่?
๒. เราต้องรายงานหรือไม่?
๓. เราสามารถเก็บไว้เป็นของตนเองได้หรือไม่?

เราควรรับหรือไม่?

ตามหลักการทางจริยธรรมแม้ว่าเราจะไม่ควรรับ แต่มีหลายโอกาสที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ หรือเป็นการรับในโอกาสที่เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม อย่างไรก็ตาม มีหลายโอกาสที่ไม่เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะรับ

๑ ถ้าเป็นการให้เงิน ท่านจะต้องปฏิเสธ ไม่ว่าจะป็นโอกาสใดๆ การรับเงินสดหรือสิ่งใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงิน เช่น ลีดเตอร์ หุ่น พันธบัตร เป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม และอาจเข้าข่ายการรับสินบน

๑.๑ การถูกเสนอสิ่งใดๆ นอกเหนือจากเงินนั้น สิ่งที่เราควรนำมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ คือ

๑.๑.๑ ทำไมเขาจึงเสนอให้ เช่น ให้แทนคำขอบคุณ การเสนอให้มีผลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติตนหรือไม่

๑.๑.๒ ความประทับใจของท่านต่อของขวัญและ/หรือผลประโยชน์ที่จะส่งผลต่อการทำงานในอนาคต

๑.๒ ถ้าท่านทำงานอยู่ในกลุ่มเสี่ยง อ่อนไหว หรืออยู่ในข่ายที่ต้องได้รับความไว้วางใจเป็นพิเศษ เช่น งานตรวจสอบภายใน และงานตรวจคุณภาพต่างๆ การจัดซื้อจัดจ้าง การออกใบอนุญาต หรือการอนุมัติ/อนุญาตต่างๆ ฯลฯ ท่านจะต้องปฏิบัติตามนโยบายและหลักจริยธรรมเรื่องนี้มากกว่าบุคคลกลุ่มอื่น

๒ การรับก้อให้เกิดการขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวมหรือไม่
หากการรับก้อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์สาธารณะ แล้วผลประโยชน์ส่วนตนที่ได้รับกลายเป็นมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือก้อให้เกิดข้อสงสัยต่อสาธารณชนว่าเป็นการประพฤติโดยมิชอบ

**“ไม่ว่าของวิญญ์และหรือผลประโยชน์นั้น
จะมีค่าเพียงเล็กน้อยก็ไม่ควรรับ
เพราะก้อให้เกิดความรู้สึกผูกพัน หรือพันธะกับผู้ใช้
และอาจก้อให้เกิดความเสื่อมศรัทธาต่อประชาชน”**

การขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการประพฤติมิชอบ และการทุจริตคอร์รัปชั่น ในแต่ละส่วนราชการควรกำหนดนโยบายการรับของขวัญและผลประโยชน์ของตนเองโดยส่วนราชการที่อยู่ในกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่เสี่ยงต่อการประพฤติมิชอบควรกำหนดนโยบายด้านนี้อย่างเคร่งครัดมากกว่าหน่วยงานอื่นๆ

หลักการการปฏิบัติงานในภาครัฐอยู่บนพื้นฐานที่ว่า **“การกระทำและการตัดสินใจใดๆ จะต้องกระทำด้วยความเป็นกลาง ปราศจากการมีส่วนได้ส่วนเสียในการให้บริการ และปกป้องผลประโยชน์ของสังคมไทยโดยรวม”**

ดังนั้น องค์กรหรือบุคคลใดๆ ไม่ควรใช้ของขวัญหรือผลประโยชน์มาแสวงหาความชอบธรรม ผลประโยชน์ให้กับองค์กรของตนหรือตนเองเหนือองค์กรหรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความสั่นคลอนความเชื่อไว้วางใจที่ประชาสังคมมีต่อภาครัฐ และทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม

ประการสำคัญ สมาชิกทั้งหมดในสังคมต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม โดยกระทำและแสดงออก โดยยึดมาตรฐานความโปร่งใส ความพร้อมรับผิดชอบ และแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง เทียงธรรม ตลอดเวลาที่มีอาชีพรับข้าราชการ

เราต้องรายงานหรือไม่?

การรายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ ตัดสินจากหลักการต่อไปนี้

๑ ธรรมชาติของผู้ให้ พิจารณาตามกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รวมทั้งนโยบายของหน่วยงาน เช่น การห้ามรับของขวัญหรือประโยชน์จากคู่สัญญา / องค์กร หรือบุคคลที่กำลังจะมาทำการค้า การสัญญาว่าจะให้-รับกับองค์กรหรือบุคคลที่จะขอทำใบอนุญาต หรือรับการตรวจสอบด้านต่างๆ ฯลฯ

หน่วยงานควรกำหนดนโยบายด้านนี้ให้เคร่งครัด และมีกระบวนการที่ช่วยให้ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถจัดการเรื่องนี้ได้อย่างเหมาะสม การรายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ต้องมีการลงทะเบียนรับอย่างเป็นทางการ

๒ บทบาทหน้าที่ของท่านในองค์กร ถ้าข้าราชการนั้นๆ ทำงานในขอบข่ายที่อ่อนไหว และต้องการความเชื่อไว้วางใจเป็นพิเศษ และหรือกลุ่มที่เกี่ยวกับการได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ ทั้งจากระดับองค์กร และระดับบุคคล อาทิเช่น งานตรวจสอบงานจัดซื้อจัดจ้าง การให้ใบอนุญาต/ยึดใบอนุญาต ฯลฯ ควรให้แน่ใจที่สุดว่าตัวท่านและองค์กรมีความเที่ยงธรรม และจะไม่ถูกตั้งข้อสงสัย แม้ว่าหน่วยงานของท่านมิได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการห้ามรับของขวัญหรือผลประโยชน์ใดๆ และมีได้กำหนดให้รายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ท่านควรดำรงความถูกต้องด้วยการรายงานหรือปฏิเสธที่จะรับของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้นๆ

การฝ่าฝืนกฏนี้มีโทษอย่างไร?

การฝ่าฝืนนโยบายว่าด้วยการรับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้น และพร้อมฝ่าฝืนการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม อาจถูกลงโทษตักเตือน ตัดเงินเดือน จนกระทั่งถึงไล่ออกขึ้นกับความร้ายแรงของการฝ่าฝืน

นอกจากนั้น หากการรับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้นๆ เข้าข่ายการรับสินบน ฉ้อฉลทุจริต และสามารถพิสูจน์ได้ว่าข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐนั้นๆ รับของขวัญหรือผลประโยชน์ซึ่งมีผลต่อความเป็นธรรม ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้ให้โดยมิชอบ หากถูกตัดสินว่าผิดจริง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนอาจมีส่วนร่วมในการรับโทษทางอาญาด้วย

กรณีฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และยังมีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามประมวลกฎหมายของอาญาด้วย

การรับของขวัญและผลประโยชน์ : กุญแจแห่งความเสี่ยง

การรับของขวัญและผลประโยชน์ใดๆ เป็นสาเหตุให้สาธารณชนรับรู้ว่ามีกรปฏิบัติอย่างมีอคติ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก่อให้เกิดการทำลายความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อภาครัฐและต่อข้าราชการ กุญแจแห่งความเสี่ยง ๒ ประการที่สำคัญ คือ

๑ ความพยายามที่จะหลบเลี่ยงกฎเกณฑ์ โดยตีค่าราคาของขวัญ และหรือผลประโยชน์น้อยกว่าความเป็นจริง การตีค่าราคาต่ำกว่าความเป็นจริงนั้น บุคคลอาจจงใจตนเอง หรือจงใจผู้อื่นให้คิดว่าของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้นๆ มีค่าต่ำกว่าที่เป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงการรายงาน การกระทำดังกล่าว นับว่าเป็นการคดโกงและหลอกลวงซึ่งเข้าข่ายฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม

๒ การเพิกเฉยมองข้ามความผิดและละเลยต่อผลที่เกิดขึ้น การรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ อาจทำให้ติดเป็นนิสัยอย่างรวดเร็ว และก่อให้เกิดความคาดหวังเสมอว่าจะได้รับของขวัญ และหรือผลประโยชน์ใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรืออยากปฏิบัติต่อผู้รับบริการหรือผู้รับงาน-รับจ้าง-รับเหมา ฯลฯ ที่เป็นผู้ให้ของขวัญ และหรือผลประโยชน์โดยอิทธิพลของความชอบหรือประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับ ทำให้มีการปฏิบัติตอบแทนเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด

ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้รับจ้าง ผู้รับเหมา และหรือผู้รับจัดซื้อ อาจรับรู้ผิดพลาดและเข้าใจว่าการรับจ้างต่างๆ ไม่ต้องทำในระดับมาตรฐาน หรือลดคุณค่าการบริการ นอกจากนั้นหากเกิดการปฏิบัติเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีพฤติกรรมเคยชินกับ “การรับรางวัล” จากการปฏิบัติหน้าที่ และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยความรับผิดชอบ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการรับสินบน

การแสวงหาเหตุผลเพื่อบิดเบือนความจริง มีแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่เราจะรับของขวัญและผลประโยชน์ โดยเฉพาะสิ่งที่ถูกใจเรา บุคคลอาจสงสัยว่าการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ถือได้ว่าเป็นความผิด แต่ผู้รับมักจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองดังนี้

“ฉันรู้ว่าไม่ควรรับของดังกล่าว แต่ด้วยมารยาทจึงไม่กล้าจะปฏิเสธน้ำใจ หรือหากไม่รับจะเป็นการทำลายสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้กับองค์กรหรือกับตนเอง”

“ดูซิ ฉันลืมหิวเวลา นอกเวลาราชการทำงาน ดังนั้น มันเป็นการยุติธรรมที่เราจะได้รางวัล ผลประโยชน์พิเศษบ้าง”

“คนอื่นๆ ก็ทำเช่นนี้ ทำไมฉันจะทำบ้างไม่ได้”

“ฉันไม่เห็นมีกฎ ระเบียบใดๆ เกี่ยวกับการให้ของขวัญ ดังนั้น ฉันก็ไม่ได้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ใดๆ”

“มันเป็นแค่ตัวอย่างฟรีให้ทดลองใช้ และฉันก็ไม่คิดว่าหน่วยงานของฉันจะส่งสินค้าชนิดนี้ แม้ว่าฉันจะให้คำแนะนำก็ตาม”

“เพราะฉันเป็นคนพิเศษจริงๆ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาก็ชมฉัน และเป็นเรื่องธรรมดาที่ฉันมักเป็นคนแรกเสมอที่ได้รับโอกาสให้ไปฝึกอบรม/สัมมนา”

ท่านต้องระลึกอยู่เสมอว่า เหตุผลที่ท่านใช้กล่าวอ้างเช่นนี้ ไม่สามารถปกป้องท่านจากการถูกดำเนินคดีทางวินัย หากการกระทำของท่านเป็นการกระทำที่มิชอบ

กรณีตัวอย่าง

หน่วยงานภาครัฐหนึ่ง ส่งนักทรัพยากรบุคคลที่ทำหน้าที่จัดซื้อจัดจ้าง (HR Procurement) ให้เข้าร่วมสัมมนาด้านทรัพยากรบุคคล เจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้รับรางวัลมูลค่า ๗,๐๐๐ บาท จากการเป็นผู้เข้าร่วมสัมมนาที่มีบุคลิกเป็น Personnel Planner ซึ่งบริจาคโดยโรงงานผลิตสินค้าที่เป็นคู่ค้ากับหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ได้เก็บของรางวัลนั้นไว้โดยไม่ได้รับงานหน่วยงานเนื่องจากคิดว่าเป็นรางวัลที่ตนชนะจากการเข้าร่วมกิจกรรมการสัมมนา

ผู้บังคับบัญชาตระหนักถึงความหมายที่อาจแอบแฝงมาจากการให้ และตัดสินใจว่าจะต้องมีการรายงานของรางวัลนั้นและลงทะเบียนเป็นของหน่วยงาน โดยให้เหตุผลว่าการปรากฏตัวของเขาในการเข้าร่วมสัมมนาเป็นเพราะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ดังนั้น เป็นความชอบธรรมของหน่วยงานที่จะตัดสินใจว่าจะจัดการอย่างไรกับรางวัลชิ้นนี้

เนื่องจากราคาของของรางวัลและบทบาทในหน้าที่มีความเสี่ยงในเรื่องผลประโยชน์ ในที่สุดเจ้าหน้าที่จึงถูกขอร้องให้สละรางวัลแก่หน่วยงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสม

นอกจากการรับของขวัญหรือผลประโยชน์อื่นใดดังกล่าวแล้ว ประโยชน์ทับซ้อนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไข พ.ศ. ๒๕๕๔ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังได้กำหนดในเรื่องของการเข้าไปมีส่วนได้เสีย ตามมาตรา ๑๐๐ และมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (Conflicts of Interest)

ความหมาย

มาตรา ๑๐๐ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพันตำแหน่งไม่เกิน ๒ ปี/คู่สมรส

- คู่สัญญา/มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับ
- หุ้นส่วน/ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัดบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับ
- รับสัมปทาน/คงไว้ซึ่งสัมปทานในห้างหุ้นส่วนจำกัดบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน
- กรรมการที่ปรึกษา/ตัวแทน/พนักงาน/ลูกจ้าง ในธุรกิจเอกชนซึ่งกำกับฯ
- คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ๔ ตำแหน่ง (นายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรี/ผู้บริหารท้องถิ่น/รองผู้บริหารท้องถิ่น)

ฝ่าฝืน มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๓

- ๑ โทษ จำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท ทั้งจำ ทั้งปรับ
- ๒ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

อุปสรรค

ความเชื่อถือว่าไว้วางใจ และจริยธรรมเป็นรากฐานของการบริหารภาครัฐที่ดี เมื่อท่านเป็นข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ว่าจะสังกัดหน่วยงานใด ท่านถูกคาดหวังให้ปฏิบัติหน้าที่และตัดสินใจโดยปราศจากอคติ ท่านถูกคาดหวังไม่ให้แสวงหารางวัลหรือผลประโยชน์ในรูปแบบใดๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและผลประโยชน์ที่รัฐจัดให้

แม้ว่านโยบายของหน่วยงานหลายแห่งจะอนุญาตให้รับของขวัญได้ ซึ่งถือว่าเป็นของที่ระลึกในโอกาสที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามควรมีขอบเขตในการรับเสมอ การฝ่าฝืนขอบเขตด้วยการรับของขวัญหรือผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมจะนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการทุจริต และทำลายชื่อเสียงของท่าน รวมทั้งองค์กรของท่านเอง

บทที่ ๓

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข

คู่มือ
ผลประโยชน์
กับข้อ
Conflict
of Interest

เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยา และเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗

กระทรวงสาธารณสุข ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหลักการและเหตุผลดังนี้

การจัดซื้อ จัดหา และการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาที่ขาดจริยธรรม และการโซยาไม่สมเหตุผล ส่งผลให้เกิดปัญหาการบริโภคนยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาเกินจำเป็น ราคาแพงเกินควร เป็นปัญหาส่วนหนึ่งของการเข้าถึงยาที่จำเป็นของผู้ป่วย และมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลของประเทศที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการขายที่ขาดจริยธรรม ได้ดึงเอาบุคลากรสาธารณสุขเข้าร่วมรับผลประโยชน์ทับซ้อนในรูปแบบต่างจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ทั้งที่เป็นผลประโยชน์ทางตรงและผลประโยชน์แอบแฝง การส่งเสริมการขายในกระบวนการจัดซื้อจัดหา ตลอดจนการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาในลักษณะดังกล่าวได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ปกติของสังคมไทย ทำให้บุคลากรสาธารณสุขบางส่วนเข้าใจผิดและเชื่อว่าผลประโยชน์เหล่านี้เป็นสิทธิที่พึงได้รับหรือใช้ประโยชน์ได้โดยมิได้ตระหนักว่าจะส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพ

ในระดับสากล ประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกได้มีมติสมัชชาอนามัยโลกที่ ๔๑.๑๔ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ รับรองเกณฑ์จริยธรรมว่าด้วยการส่งเสริมการขายยา โดยขอให้ประเทศต่างๆ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้นำเกณฑ์นี้ไปสู่การปฏิบัติ และล่าสุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ องค์การอนามัยโลกได้พัฒนาชุดเครื่องมือเพื่อให้ประเทศต่างๆ ได้ดำเนินการเพื่อธรรมาภิบาลในระบบยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา โดยมีเกณฑ์จริยธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชุดเครื่องมือนี้ ประเทศไทยโดยกระทรวงสาธารณสุข ได้เข้าร่วมในโครงการพัฒนาและนำชุดเครื่องมือดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ

สำหรับประเทศไทย มีการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานทางจริยธรรมว่าด้วยการส่งเสริมการขายเภสัชภัณฑ์เมื่อปี ๒๕๓๗ แต่ยังไม่เคยประกาศใช้ ในปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขได้มีนโยบายและแผนในการพัฒนาระบบธรรมาภิบาลของกระทรวงสาธารณสุข โดยระบบบริหารยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาจัดเป็นส่วนสำคัญในนโยบายดังกล่าว ทั้งนี้ ธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบหลัก ๖ ด้าน คือ นิติธรรม (Rule of law) คุณธรรม (ethics) ความโปร่งใส (transparency) ความสำนึกรับผิดชอบ (accountability) ความคุ้มค่า (value for money) และการมีส่วนร่วม (participation)

เกณฑ์จริยธรรม จัดเป็นเครื่องมือขึ้นหนึ่งที่จะทำให้เกิดธรรมาภิบาล กระทรวงสาธารณสุข โดยคณะอนุกรรมการจัดทำร่างเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหายาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา จึงได้พัฒนาเกณฑ์จริยธรรมนี้ โดยอาศัยเกณฑ์ต่างๆ ที่ได้ทำไว้แล้ว ได้แก่ เกณฑ์จริยธรรมว่าด้วยการส่งเสริมการขายยาของประเทศไทย (ฉบับมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕) โดยคณะทำงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ (Code of Conduct) เรื่องการปฏิบัติตนในกรณีที่มีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ ซึ่งอ้างอิงหลักการจากข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมของแพทยสภา

กระทรวงสาธารณสุข มีเจตนารมณ์ให้เกณฑ์จริยธรรมนี้ เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับสถานพยาบาลและหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนผู้ส่งโซยา ผู้ประกอบวิชาชีพ และบุคลากรสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการจัดซื้อจัดหา จนกระทั่งถึงการโซยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เพื่อให้องค์กรสาธารณสุขเป็นแนวหน้า กล้ายืนหยัดปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อความถูกต้องทำงานเพื่อประชาชน และเป็นแบบอย่างให้กับหน่วยงานอื่นต่อไป

ยา

หมายความว่า ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

เวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

หมายความว่า วัสดุการแพทย์ วัสดุทันตกรรม วัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่ใช้ในทางการแพทย์ และหมายรวมถึงอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้กับผู้ป่วย เฉพาะราย

การส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

หมายความว่า การให้ข้อมูล ข้อความ การชักชวน จูงใจ หรือการกระทำด้วยวิธีอื่นใด ที่มุ่งหมายให้มีการสั่งซื้อ การสั่งซื้อ หรือการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา เพื่อประโยชน์ทางการค้า

การโฆษณา

หมายความว่า การกระทำไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเกี่ยวกับยา และเวชภัณฑ์ที่มีโซียยาเพื่อประโยชน์ทางการค้า

ข้อความ

หมายความว่า เรื่องราวหรือข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร ตัวเลข ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือรูปแบบอื่นใด ที่สื่อความหมายได้ โดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการ หรือสื่อใดๆ

ของขวัญ

หมายความว่า ประโยชน์อันเป็นทรัพย์สิน สิ่งของ ของชำร่วย ที่บริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา มอบให้แก่บุคคล เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ของบริจาค

หมายความว่า สิ่งของที่บริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา มอบให้แก่สถานพยาบาล หรือหน่วยงาน

ตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

หมายความว่า ตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา ที่แจกแก่บุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับรูปแบบและลักษณะของยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา หรือเพื่อเพิ่มประสบการณ์การใช้ทางคลินิก โดยยกเว้นเพื่อการศึกษาหรือวิจัย

ผู้สั่งซื้อ

หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์หรือสาธารณสุขอื่น ที่มีสิทธิหรือหน้าที่ในการสั่งใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

ผู้ประกอบวิชาชีพ

หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม เภสัชกรรม การสัตวแพทย์ การพยาบาล เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด การแพทย์แผนไทย และผู้ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาอื่นตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

ผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

หมายความว่า ตัวแทนของบริษัทยา และบริษัทผู้จัดจำหน่ายเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา ที่มีหน้าที่เข้าพบผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อนำเสนอข้อมูลยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

บริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซียยา

หมายความว่า บริษัทหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้าและจำหน่ายยา และเวชภัณฑ์ที่มีโซียยาทั้งในและต่างประเทศ

ผู้บริหาร

หมายความว่า ผู้มีอำนาจตัดสินใจลงนามหรือมีอำนาจสั่งการในการคัดเลือก จัดซื้อ จัดหา ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยาของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน

ผู้มีอำนาจ

หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่คัดเลือก เสนอ จัดหา หรือดำเนินการสั่งซื้อ ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซียยาในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา

หมายความว่า เจ้าหน้าที่โดยตำแหน่งหรือที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดหาของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน

นักศึกษา

หมายความว่า ผู้ที่กำลังศึกษาระดับก่อนปริญญา ในสถานศึกษา

สถานศึกษา

หมายความว่า สถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย หรือสถาบันร่วมสอนในสาขาทางการแพทย์และสาธารณสุข

สถานพยาบาล

หมายความว่า สถานพยาบาลทุกระดับในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

หน่วยงาน

หมายความว่า หน่วยงานระดับกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป หน่วยบริการและหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำเนินการอันเป็นไปเพื่อการรักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันและกำจัดโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ การคุ้มครองผู้บริโภค การศึกษา การศึกษาค้นคว้าวิจัยต่างๆ ตลอดจนการชันสูตรและวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ด้านใดด้านหนึ่งหรือมากกว่า ซึ่งมีการดำเนินการในการจัดหาหรือควบคุมการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา

หมวด ๒ ผู้สั่งซื้อ

- ๒.๑ ผู้สั่งซื้อไม่พึงรับประโยชน์จากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ดังนี้
 - ๒.๑.๑ รับเงินไม่ว่ากรณีใดๆ ยกเว้นกรณีรับค่าตอบแทนจากการเป็นวิทยากร การบรรยายทางวิชาการ เป็นผู้ได้รับทุนวิจัยจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา
 - ๒.๑.๒ รับของขวัญหรือนันทนาการไม่ว่ากรณีใดๆ ยกเว้น
 - (๑) ของขวัญที่มีมูลค่าไม่เกินสามพันบาทในโอกาสพิเศษหรือวาระตามประเพณี
 - (๒) สิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่งานด้านวิชาการที่ส่งผลถึงการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ยังประโยชน์แก่ผู้ป่วย โดยให้รับในนามของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน
 - ๒.๑.๓ รับบริการอันเป็นกิจส่วนตัวใดๆ จากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา และผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา
- ๒.๒ ผู้สั่งซื้อไม่พึงแสดงตนในการโฆษณาหรือการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาใดๆ ต่อสาธารณชนในเชิงธุรกิจ
- ๒.๓ ผู้สั่งซื้อไม่พึงรับการสนับสนุนจากบริษัทยาหรือบริษัทเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาไปประชุม สัมมนา อบรม ศึกษาน หรือบรรยายทางวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศโดยตรง
- ๒.๔ ผู้สั่งซื้อไม่พึงเปิดเผยว่าตนมีส่วนเกี่ยวข้องกับช่องทางผลประโยชน์กับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยานั้นในสถานะใด เมื่อแสดงความเห็นต่อสาธารณะโดยการพูด การเขียน หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาในทางวิชาการ
- ๒.๕ ผู้สั่งซื้อ สามารถรับการสนับสนุนการวิจัย โดยผ่านระบบการรับสิ่งสนับสนุน และการกำกับดูแลของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน

- ๒.๖ ในการนำตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยามาจ่ายให้กับผู้ป่วยหรือหน่วยงาน ผู้สั่งซื้อพึงคำนึงถึงประโยชน์และความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ไม่มุ่งหวังเพื่อเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาหรือประโยชน์ส่วนตน โดยผ่านระบบกำกับดูแลการรับและการจ่ายตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน ซึ่งควรเป็นระบบที่ตรวจสอบได้
- ๒.๗ ผู้สั่งซื้อพึงส่งใช้ยาด้วยชื่อสามัญทางยา

หมวด ๓ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ

- ๓.๑ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ ไม่พึงอนุญาตให้มีการจัดกิจกรรมที่มุ่งให้ความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชน โดยเชื่อมโยงถึงชื่อทางการค้าของยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา หรือการอื่นใดที่เป็นการโฆษณาแอบแฝง ภายในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน
- ๓.๒ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ พึงจัดให้มีระบบการคัดเลือกยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา การคัดเลือกบริษัทผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายยา และเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา รวมทั้งการตรวจสอบการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ที่โปร่งใส เป็นธรรม เพื่อให้ได้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจมีส่วนได้เสีย หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา
- ๓.๓ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ พึงจัดระบบการรับสิ่งสนับสนุนจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาให้เป็นไปอย่างเปิดเผยและไม่เจาะจงบุคคล รวมทั้งจัดระบบในการกำกับดูแลให้เกิดประโยชน์แก่สถานพยาบาลหรือหน่วยงาน อย่างแท้จริง
- ๓.๔ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ พึงกำหนดนโยบายหรือกฎระเบียบเพื่อควบคุมกิจกรรมการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน เช่น การกำหนดบริเวณ หรือกำหนดเวลาที่อนุญาตให้ผู้แทนหรือพนักงานขายยา และเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาเข้ามาทำกิจกรรมได้
- ๓.๕ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ พึงกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความปลอดภัยของผู้ป่วย
- ๓.๖ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจพึงปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมเช่นเดียวกับผู้สั่งซื้อ ในข้อ ๒.๑ ถึงข้อ ๒.๔

หมวด ๔ เกสักรหรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา การจ่ายและส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา

- ๔.๑ เกสักรหรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา การจ่ายและส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน ไม่พึงเผยแพร่เอกสาร แผ่นพับ แผ่นป้าย หรือสื่อชนิดอื่นใดที่มีเนื้อหาเชิง โฆษณาอวดอ้าง หรือเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาแก่ผู้ป่วย และประชาชน
- ๔.๒ ในการนำตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยามาจ่ายให้กับผู้ป่วย เกสักร หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา การจ่าย และส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน พึงคำนึง ถึงประโยชน์และความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ไม่มุ่งหวังเพื่อเป็นการส่งเสริม การขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาหรือประโยชน์ส่วนตน
- ๔.๓ เกสักรหรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา การจ่าย และส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาในสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน พึงเสนอ ข้อมูลที่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจคัดเลือกยา และเวชภัณฑ์ที่มีไซยาของคณะกรรมการเภสัชกรรมและการบำบัด หรือ คณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบคัดเลือกกรายการยา และเวชภัณฑ์ที่มีไซยาของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน โดยไม่มุ่งหวังเพื่อเป็น การส่งเสริมการขาย หรือกีดกันยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- ๔.๔ เกสักรหรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา การจ่ายและส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาในสถานพยาบาล หรือหน่วยงาน ปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมเช่นเดียวกับผู้ส่งใช้ในข้อ ๒.๑ ถึงข้อ ๒.๖

หมวด ๕ บริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีไซยา และผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา

- ๕.๑ กระทรวงสาธารณสุขสนับสนุนให้บริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีไซยา และผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมว่าด้วย การส่งเสริมการขายยาของประเทศไทยที่คณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติ หรือคณะอนุกรรมการในคณะกรรมการประกาศ

- ๕.๒ บริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีไซยา พึงสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้แทนยาหรือพนักงาน ขยายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยาให้ความร่วมมือเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติ ตามเกณฑ์จริยธรรมนี้
- ๕.๓ ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหาและส่งเสริมการขายและเวชภัณฑ์ ที่มีไซยา ผู้แทนยาหรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา พึงเคารพ และปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานพยาบาลหรือหน่วยงานอย่างเคร่งครัด

หมวด ๖ สถานพยาบาล

- ๖.๑ สถานพยาบาลหรือหน่วยงาน พึงกำหนดแนวปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรม ว่าด้วยการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้เหมาะสมกับบุคลากรแต่ละประเภท ดังนี้
- ๖.๑.๑ ผู้ส่งใช้ เกสักร ผู้ประกอบวิชาชีพอื่น หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ จัดซื้อจัดหา การจ่ายและส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา
- (๑) การรับเงิน ของขวัญ ของบริจาค หรือบริการใดๆ จากผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา หรือบริษัทขายยา และเวชภัณฑ์ที่มีไซยา
 - (๒) การแสดงตนในการโฆษณาหรือการส่งเสริมการขายใดๆ ต่อสาธารณชน ในเชิงธุรกิจ และการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการต่อสาธารณะ ในกรณีที่มีความสัมพันธ์กับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีไซยา
 - (๓) การรับการสนับสนุนจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีไซยาไปประชุม สัมมนา อบรม ดูงาน หรือบรรยายทั้งในและต่างประเทศ
 - (๔) การนำตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยามาจ่ายหรือใช้กับผู้ป่วย
 - (๕) การเผยแพร่เอกสาร แผ่นพับ แผ่นป้ายเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ แก่ผู้ป่วย
 - (๖) การนำเสนอข้อมูลเพื่อการคัดเลือกยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา ของคณะกรรมการเภสัชกรรมและการบำบัดหรือคณะกรรมการ ที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบคัดเลือกกรายการยาและเวชภัณฑ์ ที่มีไซยาของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน

๖.๑.๒ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ

- (๑) การรับเงิน ของขวัญ ของบริจาค และบริการใดๆ จากผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา หรือบริษัทยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา
- (๒) การจัดกิจกรรมในสถานพยาบาลหรือหน่วยงานที่ให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านสุขภาพที่เชื่อมโยงถึงชื่อการค้า หรือชื่อบริษัทยา หรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยา เพื่อป้องกันการโฆษณาแอบแฝง

๖.๒ สถานพยาบาลหรือหน่วยงาน พึงจัดระบบและดำเนินการติดตาม กำกับดูแล เพื่อให้บุคลากรแต่ละประเภทสามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติในข้อ ๖.๑

๖.๓ กรณีที่สถานพยาบาลหรือหน่วยงานมีการจัดประชุมวิชาการ โดยได้รับการสนับสนุนงบดำเนินการ วิทยากร หรือข้อมูลวิชาการจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยา พึงเปิดเผยการสนับสนุนดังกล่าวให้ผู้เข้าร่วมประชุมรับทราบทุกครั้ง

๖.๔ การรับการสนับสนุนจากบริษัทยา หรือบริษัทเวชภัณฑ์ที่มีขายยาไปประชุม สัมมนา อบรม ดูงาน หรือบรรยายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ อันก่อประโยชน์ให้สถานพยาบาลหรือหน่วยงาน และไม่มีเงื่อนไขข้อผูกมัดเพื่อส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยาใดๆ ทั้งสิ้น โดยได้รับการสนับสนุนในนามสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน และให้สถานพยาบาลหรือหน่วยงาน จัดทำระบบการรับการสนับสนุนและกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากรที่สมควรให้ไปประชุม สัมมนา อบรม ดูงาน หรือบรรยายทางวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศ โดยพึงรับการสนับสนุนได้เฉพาะค่าเดินทาง ค่าลงทะเบียน ค่าวิทยากร ค่าอาหาร และค่าที่พักสำหรับตนเองเท่านั้น และจำกัดเฉพาะช่วงเวลาและสถานที่ของการดูงานในต่างประเทศ จะต้องขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

หมวด ๗ สถานศึกษา

- ๗.๑ สถานศึกษาไม่พึงอนุญาตให้ผู้แทนยา หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา เข้าพบนักศึกษาเพื่อการโฆษณาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา หรือการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา
- ๗.๒ สถานศึกษาไม่พึงอนุญาตให้มีการจัดกิจกรรมให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับยา และเวชภัณฑ์ที่มีขายยาแก่นักศึกษา ที่เชื่อมโยงถึงชื่อทางการค้าของยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา หรือบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยาเพื่อป้องกันการโฆษณาแอบแฝง

- ๗.๓ สถานศึกษาไม่พึงอนุญาตให้นักศึกษารับเงิน ของขวัญ ของบริจาค หรือการสนับสนุนอื่นๆ จากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยาโดยตรง
- ๗.๔ สถานศึกษาพึงจัดระบบการรับการสนับสนุนและการกำกับดูแลการสนับสนุน การศึกษาและกิจกรรมทุกประเภทจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยาให้มีความโปร่งใส เพื่อป้องกันการโฆษณาและส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา
- ๗.๕ สถานศึกษาพึงควบคุมดูแลให้อาจารย์และบุคลากรของสถานศึกษานั้น ประพฤติตนเป็นแบบอย่างอันดีแก่นักศึกษา ทั้งในแง่จริยธรรมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ และความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยา หรือผู้แทนยาหรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา
- ๗.๖ สถานศึกษาพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการให้ความรู้และเจตคติ เกี่ยวกับการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยาอย่างสมเหตุผล และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยาที่เชื่อถือได้ โดยปราศจากการขึ้นทางธุรกิจ
- ๗.๗ สถานศึกษาพึงจัดหลักสูตรให้แก่นักศึกษา ที่มุ่งเน้นจริยธรรมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับและความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยา หรือผู้แทนยาหรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา
- ๗.๘ สถานศึกษาพึงกำหนดนโยบายให้อาจารย์และบุคลากร เปิดเผยความเกี่ยวข้องกับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยาเมื่อมีการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ ไม่ว่าจะโดยการพูด การเขียน หรือวิธีการอื่นใดในทางวิชาการ

การให้/การรับของขวัญและผลประโยชน์ในเทศกาลปีใหม่

คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการให้ของขวัญ และรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเป็นการเสริมสร้างค่านิยมให้เกิดการประหยัด มิให้มีการเบียดเบียนข้าราชการโดยไม่จำเป็น และสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากมีการแข่งขันกันให้ของขวัญราคาแพง ทั้งยังเป็นช่องทางให้เกิดการประพฤตินิยมอบ ในวงราชการอีกด้วย ในการกำหนดจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทต่างๆ นั้น มีการกำหนดในเรื่องทำนองเดียวกันประกอบกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ได้ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่

ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒ ระบุ “เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติในการประหยัดแก่ประชาชนทั่วไปในการแสดงความยินดีการแสดง ความปรารถนาดี การแสดงการต้อนรับ หรือการแสดงความเสียใจในโอกาสต่างๆ ตามปกติ ประเพณีนิยมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพยายามใช้วิธีการแสดงออกโดยใช้บัตรอวยพร การลงนามในสมุดอวยพร หรือใช้บัตรแสดงความเสียใจแทนการให้ของขวัญ”

กระทรวงสาธารณสุข โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.) แจ้งเวียนเรื่องการมอบของขวัญในเทศกาลปีใหม่ให้แก่หน่วยงานในสังกัด กระทรวงสาธารณสุขถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้าง ค่านิยมการแสดงความยินดีด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกำหนดมาตรการจูงใจ ที่จะพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปใน แนวทางประหยัด

แนวทางการตรวจราชการ กระทรวงสาธารณสุข

ศาสตราจารย์คลินิก เกียรติคุณ นายแพทย์ปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข และผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุข ขอความร่วมมือจาก ส่วนราชการในการตรวจราชการ ดังนี้

- ๑ ห้ามมีแผ่นป้ายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรูปผู้บริหารกระทรวง สาธารณสุข ทั้งภายนอกและภายในสถานที่ทำงานรวมทั้งในห้องประชุม
- ๒ หากมีกิจกรรมบนเวทีให้เรียบง่าย กระชับ และประหยัด
- ๓ การจัดนิทรรศการขอให้สมเหตุสมผล หากแสดงเพียงวันเดียวไม่ควรประดับตกแต่ง มากเกินความจำเป็น
- ๔ อาหารที่รับรองควรเป็นอาหารประจำท้องถิ่นที่ราคาไม่แพง หรือเป็นอาหารจานเดียว ตามความเหมาะสม
- ๕ ไม่จำเป็นต้องมีของฝากหรือของที่ระลึก เพราะของฝากและของที่ระลึกที่ดีที่สุด คือความสามัคคี พลังและความมุ่งมั่น ที่จะนำองค์กรของเราไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

บทที่ ๔

กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

คู่มือ
ผลประโยชน์
ทับซ้อน
Conflict
of Interest

กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๐ , ๑๐๓ และ ๑๐๓/๑ กำหนดเรื่องการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมไว้ เพื่อลดระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนให้ถือเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

๒ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดว่าโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับจากบุคคลได้โดยธรรมจรรยา กล่าวคือ การรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากบุคคลที่ให้กับในโอกาสต่างๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

๓ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๓.๑ ส่วนคำปรารภ ได้กล่าวถึงค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๔ ประการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ๔ ข้อ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐานมีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

๓.๒ หมวด ๒ ข้อ ๕ ให้ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

- (๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้องพรรคพวก เพื่อนฝูงหรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่น เพราะความชอบหรือชัง
- (๒) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๓) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติการใดในฐานะส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่ ทั้งนี้ ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใด แล้วจึงปฏิบัติตามนั้น
- (๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่นในราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของทางราชการหรือประโยชน์ส่วนรวม กับประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

๓.๓ หมวด ๒ ข้อ ๖ ให้ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

- (๑) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่น เรียก รับ หรือยอมจะรับ ซึ่งของขวัญแทนตนหรือญาติของตน ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้อง หรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือการให้ตามประเพณี หรือให้แก่บุคคลทั่วไป
- (๒) ไม่ใช่ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลใดเพราะมีอคติ
- (๓) ไม่เสนอ หรืออนุมัติโครงการ การดำเนินการ หรือการทำนิติกรรมหรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่น จะได้ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือประมวลจริยธรรมนี้
๔. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียโรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๕. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียโรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙
๖. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔

ภาคผนวก

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๕๕๖/๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการพลเรือนในการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติราชการหลายประการ โดยต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และต้องละเว้นการแสวงหาประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ที่มีขอบ โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม ดังปรากฏในหมวด ๒ ข้อ ๓ (๓) ข้อ ๕ (๑), (๒), (๓), (๔) ข้อ ๖ (๑), (๒), (๓) ข้อ ๗ (๔), (๕) ข้อ ๘ (๕) ข้อ ๙ (๑)

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างทัศนคติ ความเข้าใจที่ต้องเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานที่ดี รักษาศักดิ์ศรีข้าราชการพลเรือนให้เป็นที่ยอมรับศรัทธาของประชาชน จึงแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังต่อไปนี้

๑) นายอุทิศ บัวศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.	ที่ปรึกษา
๒) นายยงศ ธรรมวุฒิ	ที่ปรึกษากระทรวง นายแพทย์ทรงคุณวุฒิ (ด้านเวชกรรม) รักษาราชการแทน หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข	ประธานคณะทำงาน
๓) นายเสมอ กาฬภักดิ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน
๔) นายสุรชัย รัตนกรกุล	นิติกรชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน
๕) นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์	นิติกรชำนาญการ	คณะทำงาน
๖) นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงานและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ลงชื่อ สมศักดิ์ อรรถศิลป์

(นายสมศักดิ์ อรรถศิลป์)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

